

Jens Thoft (SF):

Jeg forstår sådan set godt finansministerens irritation over, at han på denne måde trækkes i folketingsalen, fordi hans egne partimedlemmer gang på gang rejser rundt i landet med dækningsløse løfter. Det er jo ikke bare hr. Gammelgaard og boligministeren; det er jo også de skattepolitiske ordførere i Det Konservative Folkeparti, hr. Aagaard og fru Pernille Sams, som rejser land og rige rundt og lover at fjerne lejeværdien og genindføre ejendoms-skattefradraget.

Derfor må finansministeren forstå, at vi føler et særligt behov for på den måde at få afklaret, hvad regeringens politik i denne sag egentlig er, og det er jeg glad for at vi har fået i dag.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Thoft, at jeg bestemt ikke er irriteret. Jeg er altid villig til at redegøre for regeringens politik i det omfang, det falder naturligt for mit ressortområde at gøre det.

Hr. Stavads polemik var vist ikke et spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 778**3) Til finansministeren af:****Stavad (S):**

»Er regeringen nu parat til som foreslået af Socialdemokratiet under forhandlingerne i 1989 at udstede en garanti til boligejerne om, at den nuværende skattevirkning af allerede optaget fastforrentet gæld ikke vil blive ændret i hele lånets restløbetid?«

Skriftlig begrundelse

Mange familier er ramt af, at det næsten er umuligt at finde købere til ejerboliger på trods af faldende priser. En af årsagerne hertil er den politiske usikkerhed om de fremtidige rentefradragsregler. Denne usikkerhed er med til at stavnsbinde i tusindvis af familier og medfører, at tusindvis af familier bringes i en tvangsauktionssituation, da deres bolig ikke kan omsættes i fri handel. Den mest effektive og hurtigste hjælp, Folketinget kan yde, er at fjerne denne usikkerhed. Det forsøgte Socialdemo-

kratiet allerede sidste år under de månedlange forhandlinger, men desværre uden held. Udtalelser fra den konservative gruppeformand, Lars P. Gammelgaard, kunne tyde på, at regeringen nu har skiftet holdning.

Stavad (S):

Det, der er baggrunden bl.a. for den debat, vi lige har haft om de to spørgsmål, er jo dybt alvorlig, fordi der er tusindvis af familier, der rammes af tvangsauktioner, der rammes af stagnation på boligmarkedet, og ingen kan rigtig se, hvordan vi hurtigt kommer ud af den situation.

Derfor håber jeg, at regeringen nu er moden til sammen med Socialdemokratiet og andre partier at give disse familier fast grund under fødderne i henseende til det, der kommer til at ske med rentefradraget fremover. Det er vel den bedste og den hurtigste hjælp, vi vil kunne give dem, der er tvangsauktionstruede på boligmarkedet, hvis et bredt flertal i Folketinget i enighed kan meddele, at der ikke sker nogen skattemæssige ændringer for de fastforrentede boliglån, der er optaget under kendte vilkår.

Det forsøgte Socialdemokratiet sidste år at få regeringens tilsagn om. Det lykkedes ikke. Er finansministeren nu parat til at give tilsagnet?

Finansministeren (Henning Dyremose):

Socialdemokratiet foreslog ganske rigtigt under forhandlingerne i 1989, at kapitalafkastbeskatningen skulle nedsættes til 36 pct. med en tilsvarende reduktion af rentefradraget, og så foreslog man samtidig en overgangsregel om, at den nuværende skattevirkning af allerede optaget fastforrentet gæld skulle være uændret i lånets restløbetid.

Lad mig gentage, at regeringen ikke har aktuelle planer om en sådan nedsættelse af kapitalafkastbeskatningen. En nedsættelse af skattesatserne, herunder kapitalafkastbeskatningen, må ske i en større sammenhæng og på en måde, som ikke forringer husejernes økonomiske situation.

Socialdemokratiets overgangsforslag er forbundet med en række svært overskuelige problemer, hvilket regeringen tidligere har redegjort for bl.a. over for Det Politisk-Økonomiske Udvalg.

Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig tekningen i lige præcis Socialdemokratiets forslag,